

Gînduri pentru un scaun

Jan Lulu Stern

20 decembrie 1979

Un scaun , nu mai mult , dar cita viata ,
Cita miscare el vede-n jurul lui
Si bucurii , si lacrimi pe fata ,
Dar mut , el nu le spune nimanui .
El m-a vazut la inceputul vietii
Cercind sa il dobor , neputincios ,
Voind sa fiu la fel cu calaretii
Calare , sus pe calul lor focos .
Si mai tirziu , sezind pe el alene ,
Cu gindul dus departe catre ea ,
El m-a vazut si tine minte bine
De cite ori am plins durerea mea ,
Sau fericit , zvicnind mereu din scaun ,
Pindind venirea ei dupa perdea ,
Cind aparea , saream la usa ca un
Copil voios ce-a capatat ce vrea .
Dar timpul trece , dragul meu prieten ,
Nici tu , nici eu nu mai sintem ce-am fost .
Tu gemi usor cind doar m-ating de tine ,
Eu pling vazindu-mi viata fara rost .